

A Verwaltungsgericht Sigmaringen a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy értelmezendő-e a 2003. január 18-án kiigazított (HL L 013., 39. o.), a 2003. július 7-i, 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 1-12. cikke, hogy e rendelkezések a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítésére vonatkozó előírásokat is meghatároznak?
- 2) Úgy értelmezendő-e a 2003. január 18-án kiigazított (HL L 013., 39. o.), a 2003. július 7-i, 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 27. o.) 2. cikkének (1) bekezdése, hogy e rendelkezés megtiltja a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítését?
- 3) Adott esetben megszorítóan, úgy értelmezendő-e a 2003. január 18-án kiigazított (HL L 013., 39. o.), a 2003. július 7-i, 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 27. o.) 2. cikkének (1) bekezdése, hogy e rendelkezés megtiltja ugyan a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítését, ez a tilalom azonban nem vonatkozik a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan olíva-olajpogácsából készült olaj „Bag in the Box-eljárással” történő értékesítésére?

⁽¹⁾ HL L 155., 27. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen 2004. november 29-én benyújtott kereset

(C-490/04. sz. ügy)

(2005/C 45/26)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Enrico Traversa és Horstpeter Kreppel, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004.

november 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy a Németországi Szövetségi Köztársaság megsértette az EK 49. cikkből eredő kötelezettségét, mert olyan rendelkezéseket bocsátott ki, amelyek szerint
 - a) a külföldi vállalkozások akkor is kötelesek járulékot fizetni a német szabadságpénztárba, ha a munkaadóik székhelye szerinti állam jogszabályai lényegében hasonló védelmet biztosítanak számukra (Arbeitnehmer-Entsendegesetz, a munkavállalók kiküldetéséről szóló törvény 1. § (3) bekezdése);
 - b) a külföldi vállalkozások kötelesek lefordíttatni német nyelvre a munkaszerződést (vagy a munkavállaló lakóhelye szerinti ország jogszabályai által a 91/533/EGK irányelv alapján megkövetelt okiratokat), a bérelszámolást, a munkaidő-kimutatást, a bérkifizetésről készült kimutatásokat valamint minden egyéb olyan okiratot, amit a német hatóságok kérhetnek (Arbeitnehmer-Entsendegesetz 2. §);
 - c) az időszakos munkavállalókat foglalkoztató külföldi vállalkozások kötelesek minden esetben bejelenteni nemcsak azt, ha egy munkavállalót egy németországi munkáltatóhoz kölcsönöznek ki, hanem azt is, ha a kölcsönvevő a munkavállalót építkezésen foglalkoztatja (Arbeitnehmer-Entsendegesetz 3. §, (2) bekezdés).
- 2) kötelezze a Németországi Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Bizottság álláspontja szerint a kiküldetésről szóló 96/71/EK irányelvet a nemzeti jogba átültető, a munkavállalók kiküldetéséről szóló törvény egyes rendelkezései nincsenek összhangban az irányelv bizonyos rendelkezéseivel.

A nem németországi székhelyű munkaadók német szabadságpénztárba történő járulékfizetési kötelezettségét előíró rendelkezések

A német szabadságpénztárba történő járulékfizetési kötelezettség a Bizottság szerint a szolgáltatásnyújtás EK 49. cikk által biztosított szabadságának jogszerűtlen korlátozását jelenti akkor, ha a kiküldő munkaadó a munkavállalói számára ugyanannyi fizetett szabadnapot biztosít, mint amennyit a kollektív szerződésre vonatkozó németországi szabályok előírnak, és a szabadság idejére járó juttatások vonatkozásában a kiküldött munkavállaló számára a kiküldő állam jogszabályai ugyanolyan vagy hasonló védelmet biztosítanak, mint a németországiak.

A nem németországi székhelyű munkaadók okiratok lefordítására vonatkozó kötelezettségét előíró rendelkezések

A Bizottság szerint az okiratok lefordítására vonatkozó kötelezettség alkalmas ugyan a Németországi Szövetségi Köztársaság ellenőrzési igényének kielégítésére, a kiküldetési irányelv 4. cikkében előírt tájékoztatási együttműködés körében azonban valamennyi okirat lefordításának kötelezettsége már nem követelmény, és ezért ennek előírása túlzó.

A nem németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozásokat terhelő azon kötelezettség, hogy a kikölcsönzött munkavállaló egyik építési munkahelyről másikra történő minden átirányítása előtt erről bejelentést tegyenek az illetékes hatóságnak

Annak ellenére, hogy a nem németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozásokat terhelő változás-bejelentési kötelezettség csak kis mértékben módosult, a Bizottság álláspontja szerint a németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozásokkal szembenihez képest eltérő bánásmódot jelent az, hogy míg az utóbbiak esetében a kölcsönvevőt terheli a változás-bejelentési kötelezettség, addig a nem németországi székhelyű, időszakos munkavállalókat foglalkoztató vállalkozások esetében erre a kölcsönadó köteles, és ezt a kötelezettségét csak szerződéses megállapodással ruházhatja át a kölcsönvevőre. Ez az eltérő bánásmód a szolgáltatásnyújtás EK 49. cikk által biztosított szabadságának jogszerűtlen korlátozását jelenti.

A VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre 2004. november 24-i határozatával a Dollond and Aitchison Ltd kontra a Commissioners of Customs and Excise ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-491/04. sz. ügy)

(2005/C 45/27)

(Az eljárás nyelve: angol)

A VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre 2004. november 24-i határozatával, amely 2004. november 29-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Dollond and Aitchison Ltd kontra a Commissioners of Customs and Excise ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához, a következő kérdésekről:

- 1) Az ellenérték azon részét, amelyet a vásárló a D & A Lenses Direct Limited részére a Dollond and Aitchison Ltd vagy franchise vállalkozásai által nyújtott, alább meghatározott szolgáltatásokért fizet, bele kell-e a foglalni az alább meghatározott árukért fizetett vagy fizetendő árba a 92/2913 tanácsi rendelet⁽¹⁾ 29. cikke értelmében, amennyiben a vásárló magánszemély fogyasztó és importőrnek számít, aki helyett a D & A Lenses Direct Ltd számolja el az importra kivetett HÉA-t?

A meghatározott áruk:

(i) Kontaktlencsék

(ii) Ápolószerek

(iii) Tárolódobozok

A meghatározott szolgáltatások:

(iv) Kontaktlencse vizsgálat

(v) Kontaktlencsékkel kapcsolatos tanácsadás

(vi) A vásárlást követően a vásárló által igényelt karbantartás

- 2) Amennyiben a fenti 1. kérdésre nemleges választ kell adni, a fent meghatározott áruk ellenértékét meg lehet-e mégis határozni a 29. cikk alapján, vagy azt a hivatkozott rendelet 30. cikke szerint kell kiszámítani?

- 3) Azon körülmény fényében, hogy a Csatorna-szigetek részét képezik a Közösség vámterületének, de nem képezik részét a 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽²⁾ szerinti HÉA-területnek, a Bíróság által a C-349. sz. Card Protection Plan Limited kontra Commissioners of Customs and Excise ügyben hozott ítéletben kifejtett iránymutatás alkalmazandó-e annak eldöntése során, hogy a fent meghatározott szolgáltatásnyújtásból és termékértékesítésből álló jogügylet mely eleme vagy elemei képezik részét az Európai Közösségek vámtarifája alkalmazása érdekében meghatározandó értéknek?

⁽¹⁾ A Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302, 1992.10.19., 1.o.)

⁽²⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK (hatodik) tanácsi irányelv (HL L 145, 1977.6.13., 1. o.)